

ЉУДИ СЕ БУДЕ БЕЗ ОРУЖЈА

Људи улазе у куће. Отварају кутију сећања.
Затварају своје прозоре
Онда још мало
Као кришом
Гледају кроз завесу на асфалт у заклаћени круг
Бачен са неке лампе.
Иза реке
Људи улазе у колибе од блата
Мало повијених леђа.
Слушају
Ту негде изнад чела
Сад већ само
Помало
Игру ваздуха и трске.
На утабаној трави
Између насеља и града чија су имена загонетке
Које неко поставља
Војници
Тамни од сна
Слажу оштре пирамиде од пушака.
Онда уходају у шатор погнутих глава као да
се клањају.
Иначе
Свуда околу

THE PEOPLE AWAKE UNARMED

People enter their homes. They open memory boxes.
They shut their windows.
Then a little later
They peek
Through the curtains into the asphalt street
at swaying circles of light
Thrown by some lamp.
Beyond the river
People go into mud shacks.
Their backs are slightly bent.
They are listening
To something above their brows
The already
Faint
Play of wind and reeds.
On the trampled grass
Between settlement and town, whose names are riddles
Posed by someone,
Soldiers
Dark from dreaming
Stack their rifles in pointed pyramids.
They enter tents with their heads lowered as though
they are bowing.
Anyhow
All around

Птице се претварају у лишће.
Змије сасвим успешно имитирају пукотине на
кори.
Воде и рибе се мимоилазе
Свако ка своме сну.
Ветар је своју провидну кожу разапео о
падину брда
Чији се профил топи у тамном ваздуху.
Под небом
Почиње да траје из корена
Једно прекинуто сећање свако на своме
узглављу.
Онда полако
Звезде навиклим знаком најављују
метаморфозу
И невидљиво
Тихо се иза кулиса мењају улоге.
Лишће се претвара у птице.
Змије и пукотине се помичу свака ка своме
цвету
Сваки цвет ка свом сунцу.
Сад се већ зна шта је ваздух
Шта није.
То је већ брдо у својој очигледној сигурности.
Ветар се одлепио и мили свој први корак
Свој несигурни милиметар.
Иначе
Свуда около
Под кровом од лима
Под кровом од траве или од барске трске
која звижди
Иза провидног стакла које се осветљава
У каменим грудима зидова тако шареним
пола од сна и пола од креча

Birds are turning into leaves.
Snakes successfully imitate cracks in tree bark.
Water and fish bypass each other
Each to its own dream.
The wind has stretched its transparent skin
across the sloping hills
Whose profile melts in the dark air.
Under the heavens
An interrupted recollection flows once again from
its roots
Each on its own pillow.
Then slowly
The stars signal a metamorphosis with the usual signs
And invisibly
Quietly exchange roles behind the scenes.
Leaves are transformed into birds.
Snakes and fissures move, each to its own flower
Each flower to its sun.
We already know what air is
And is not.
It is a mountain in its evident security.
The wind has come unglued and starts
Its uncertain millimeter.
Otherwise
All around
Under sheet metal roofs
Under grass roofs or roofs of whistling marsh reeds
Behind transparent glass beginning to light up
Within the stone torso of walls striped
with bands of dreams and whitewash

Отварају се очи свих живих.
Мали
Поново невини кругови.
Тренутак је кратак и треба га напречац
ухватити за узде.
Људи се буде без оружја.

The eyes of the living are opening.
They are small
Innocent circles once again.
The moment is brief and must be seized by the reins.
The people awake unarmed.